

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.214 van 12 oktober 2000
in de zaak A. 72.143/VII-14.925.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 optredend in eigen naam en in de
hoedanigheid
 van wettelijke vertegenwoordigers van hun
 minderjarige kinderen XXX, XXX en XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat E. DE SIMONE,
 kantoor houdende te ANTWERPEN (DEURNE),
 Sint-Jansplein 49 bus 6,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en zijn echtgenote XXX, beiden van Pakistaanse nationaliteit, optredend in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen XXX, XXX en XXX, op 20 november 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 september 1996 waarbij hun verzoek om tot voorlopig verblijf te worden gemachtigd, met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juni 2000, datum waarop de behandeling van de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 18 augustus 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gelet op de persoonlijke verschijning van de verzoekende partijen en gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DE SIMONE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX (/ 05.11.1961) en zijn echtgenote XXX (/ 1969), beiden van Pakistaanse nationaliteit, vragen op 15 januari 1992 het statuut van vluchteling aan.

1.2. Deze aanvragen worden op 11 april 1994 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op 29 augustus 1994 door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verworpen.

1.3. Op 7 december 1994 wordt ten aanzien van verzoekers een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten genomen.

1.4. Op 11 januari 1995 dienen verzoekers bij de burgemeester van Kontich een aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.5.

Deze aanvraag wordt op 10 september 1996 door de gemachtigde van de Minister als volgt verworpen :

"Het langdurig verblijf kan niet in aanmerking genomen worden daar betrokkenen wel van 92 in België zijn doch op 30.08.1994 was er reeds een definitieve eindbeslissing, er kan dus niet gesteld worden dat de asielpprocedure uitzonderlijk lang duurde. Het verblijf voor de duur van de procedure bij de Raad van State komt niet in aanmerking voor het berekenen van de verblijfsduur. Betrokkenen zijn bijna 2 jaar illegaal. Het feit dat de man werkt kan evenmin overwogen worden als uitzonderlijke omstandigheid, bovendien mag hij niet meer werken sedert 1994. Het feit dat 2 van de 3 kinderen in België geboren zijn en dat die kinderen hier naar de kleuterschool gaan is inherent aan het feit dat de ouders hier verblijven en kan op zich dus zeker geen reden zijn om de toestand te regulariseren, bovendien zijn de kinderen nog zeer jong. De vrees voor vervolging in Pakistan kan evenmin weerhouden worden daar

betrokkenen in beroep niet erkend werden als vluchteling. Dit argument kan dus niet aangehaald worden als reden waarom de machtiging niet in het buitenland werd aangevraagd. Bovendien waren zij ervan op de hoogte dat hun verblijf slechts toegestaan werd voor de duur van de asielprocedure en dat bij een negatieve beslissing zij het land dienden te verlaten."

1.6. Het is deze beslissing waarvan thans de vernietiging wordt gevorderd.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het eerste middel aanvoeren dat de aangevochten beslissing genomen is met schending van de artikelen 9, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat zij geen antwoord verstrekt op enkele zeer cruciale bijzondere omstandigheden, door verzoekers in hun aanvraag ingeroepen, met name de eerbiediging van het recht op gezinsleven en de omstandigheden dat de kinderen in de kleuterschool en bij hun vriendjes goed geïntegreerd zijn, dat de heer XXX over een blanco strafregister beschikt en dat er in hoofde van de heer XXX een vrees bestaat voor vervolging in Pakistan;

2.1.2. Overwegende dat de aanvraag van verzoekers verworpen werd, enerzijds, omdat de op het vlak van de ontvankelijkheid ingeroepen buitengewone omstandigheden geen beletsel vormden voor het aanvragen van de verblijfsmachtiging in het buitenland en, anderzijds, omdat de ten gronde aangevoerde elementen niet voldoende waren om de verblijfssituatie te regulariseren;

2.1.3. Overwegende dat artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als volgt luidt :

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.";

Overwegende dat artikel 9, tweede lid, van voormelde wet van 15 december 1980 als algemene regel bepaalt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat artikel 9, derde lid, evenwel bepaalt dat in buitengewone omstandigheden het hem evenwel wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet mogen verward worden met de

argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen;

2.1.4. Overwegende dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.
Desbetreffend beschikt de Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Overwegende dat vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de verwerende partij moest nagaan of zijn aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden; dat de vreemdeling klaar en duidelijk in zijn aanvraag moet vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de diplomatieke dienst of consulaire overheid in het buitenland in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting moet blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat;

2.1.5. Overwegende dat van de in het middel ingeroepen omstandigheden ter rechtvaardiging van de aanvraag in België enkel "de vrees voor vervolging in Pakistan" in aanmerking kwam; dat dit motief in de bestreden beslissing weerlegd werd toen overwogen werd dat het "evenmin (kan) weerhouden worden daar betrokkenen in beroep niet erkend werden als vluchteling. Dit argument kan dus niet aangehaald worden als reden waarom de machtiging niet in het buitenland werd aangevraagd "; dat indien er zich sinds de beslissing van de Vaste Beroepscommissie nieuwe feiten hadden voorgedaan, de verzoekers deze klaar en duidelijk in hun aanvraag hadden moeten vermelden in plaats van vaagweg te verwijzen naar "de recente brieven - stukken niet gekend door de Vaste Beroepscommissie"; dat de verwerende partij er terecht van uitgegaan is dat de ingeroepen vrees voor vervolging in het land van herkomst neerkwam op een impliciete herhaling van de motieven die aan de grondslag van de asielaanvragen lagen, welke motieven zowel door de Commissaris-generaal als door de Vaste Beroepscommissie al omstandig waren onderzocht en ongegrond bevonden; dat de verwerende partij op de overige in het middel aangevoerde gegevens niet gehouden was nader in te gaan, vermits ze op zich geenszins van aard waren het aanvragen van de machtiging in België te rechtvaardigen; dat zo sommige elementen ingeroepen ter regularisatie van de verblijfstoestand ten overvloede werden weerlegd, de gemachtigde van de Minister daarom niet verplicht was al deze elementen uitdrukkelijk te beantwoorden; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel aanvoeren afgeleid uit de schending van het recht op privé-leven en van het recht op gezinsleven (artikel 8, 1 EVRM) doordat, hoewel de verwerende

partij zeer goed op de hoogte was van de gezinstoestand, het niet uit de bestreden beslissing blijkt dat ze hiermee rekening gehouden heeft en het uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten bijzonder schadelijk zal zijn voor hun kinderen;

2.2.2. Overwegende dat het middel, in zoverre het ertoe strekt de onwettigheid aan te tonen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien het niet gericht is tegen de aangevochten beslissing;

2.2.3. Overwegende dat verzoekers hun gezinstoestand inriepen als argument ten gronde om hun verblijfstoestand te doen regulariseren; dat de verwerende partij slechts verplicht was rekening te houden met dit gegeven indien buitengewone omstandigheden de afgifte van de verblijfsmachtiging in België rechtvaardigden; dat uit het onderzoek van het eerste middel is gebleken dat zulks niet het geval was; dat bovendien niet kan worden ingezien hoe de bestreden beslissing het gezinsleven van verzoekers zou miskennen aangezien zij noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks de scheiding van de gezinsleden meebrengt; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekers uit hoofde van hun kinderen een derde middel aanvoeren afgeleid uit de schending van de artikelen 2 (niet-discriminatiebeginsel), 3 (het hoger belang van het kind), 16 (bescherming van woning, privé-leven en gezinsleven), 27 (recht op een levensstandaard) en 28 (recht op onderwijs) van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind doordat de bestreden beslissing op geen enkele wijze zou rekening gehouden hebben met de door verzoekers ingeroepen buitengewone omstandigheden betreffende de drie kinderen;

2.3.2. Overwegende dat de ingeroepen buitengewone omstandigheden betreffende de kinderen, slechts onderzocht moesten worden indien er een beletsel bestond om de verblijfsmachtiging in het buitenland aan te vragen; dat zulks, zoals gebleken is uit het onderzoek van het eerste middel, geenszins het geval was; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, na beraad, op twaalf oktober tweeduizend, door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

L. LAVRYSEN.